

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **Skanska a. s.**, se sídlem Líbalova 1/2348, Praha 4, Chodov, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 283/2007 - 76 ze dne 15. 6. 2010, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze zrušil výše uvedeným rozsudkem ze dne 15. 6. 2010 rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2007 č. j. 520/665/07, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň ze dne 12. 7. 2007 č. j. 43/OOH/0625149.33/07/ZJM (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1.590.000,- Kč pro porušení ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, neboť v období od 21. 8. 2004 do 6. 9. 2004 bylo nakládáno s odpady v zařízení, které k tomu nebylo určeno. Jednalo se o pozemkovou parcelu č. p. X v k. ú. Ž. ve vlastnictví fyzické osoby p. F. H. Pokuta byla dále uložena za porušení § 12 odst. 4 zákona o odpadech, a to za předání 5 964 m³ odpadu p. H., ačkoliv ten nebyl k jeho převzetí oprávněn.

Kasační stížností, která byla městskému soudu doručena dne 23. 7. 2010, se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku. Dne 17. 9. 2010 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V návrhu stěžovatel uvádí, že podle ustanovení § 68 odst. 3 zákona o odpadech, jsou pokuty uložené inspekcí z 50 % příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení právních předpisů a z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí.

V dané věci žalobkyně dle evidence České inspekce životního prostředí pokutu řádně zaplatila a mohla by na základě napadeného rozsudku městského soudu požadovat vrácení zaplacené pokuty, což by však znamenalo nepřiměřený zásah do práv třetích osob, konkrétně Státního fondu životního prostředí a města Přeštice v podobě vrácení již použitých finančních prostředků dříve, než bude rozhodnuto o kasační stížnosti.

Žalobkyně ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvádí, že k návrhu by se mohly vyjádřit i třetí osoby, které mohou být rozhodnutím soudu dotčeny s tím, že zásah do práv třetích osob je nutno posuzovat ke dni vydání rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku a nikoliv zpětně ke dni podání návrhu.

V této souvislosti žalobkyně informuje, že Česká inspekce životního prostředí vydala dne 28. 1. 2011 rozhodnutí o vrácení přeplatku, kterým rozhodla, že se žalobkyni vrací vratitelný přeplatek ve výši 1 591 000,- Kč, přičemž k vrácení výnosu je povinno město Přeštice ve výši 795 000,- Kč, Státní fond životního prostředí ČR ve výši 795 000,- Kč a Česká inspekce životního prostředí ve výši 1000,- Kč (náklady řízení). Podle žalobkyně lze z důvodu uhrazení výše uvedených finančních prostředků usoudit, že se nejednalo o nepřiměřený zásah do (údajných) práv třetích osob.

Žalobkyně je názoru, že v posuzovaném případě nejsou splněny předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, když důkazní břemeno v souvislosti s hrozbou nenahraditelné újmy nese stěžovatel, který ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku žádné takové tvrzení nepředložil. Návrh tak neobsahuje všechny náležitosti, proto je třeba jej odmítnout nebo zamítnout.

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele (jímž je v této věci žalovaný) přiznat. Přitom přiměřeně užije ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení návrhu stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností znamenal pro stěžovatele nenahraditelnou újmu.

Tvrzený nepřiměřený zásah do práv třetích osob v daném případě nemůže vést k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vzhledem k mimořádné povaze institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nenahraditelné újmě.

Při rozhodování o přiznání odkladného účinku soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Přiznání odkladného účinku je vázáno na kumulativní splnění všech tří podmínek.

Jelikož stěžovatel netvrdil ani neprokázal, že výkon či účinky rozhodnutí napadeného kasační stížností by vedly ke vzniku jeho nenahraditelné újmy, soud se již nezabýval tím, zda by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a zda není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu